

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

5 maja

№ 41.

Rok 1927.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

- Poz.: 368**—z dnia 22 kwietnia 1927 r. o postępowaniu sądowym w razie naruszenia postanowień art. 22 Konstytucji. 501
- 369**—z dnia 30 kwietnia 1927 r. o utworzeniu Komisji Nadzwyczajnej do walki z nadużyciami, naruszającymi interesy Państwa 502

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- Poz.: 370**—z dnia 8 kwietnia 1927 r. o zniesieniu obszaru dworskiego Myślniew w powiecie ostrzeszowskim, województwie poznańskim, i o włączeniu jego terytorjum do gminy wiejskiej Myślniew w tymże powiecie i województwie 504

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA

- Poz.: 371**—Skarbu z dnia 15 kwietnia 1927 r. w sprawie ustalenia normy zaników przy wyrobie i magazynowaniu wina 504

368.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 kwietnia 1927 r.

o postępowaniu sądowym w razie naruszenia postanowień art. 22 Konstytucji.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Sąd Najwyższy wszczyna postępowanie o naruszenie przez posła na Sejm Rzeczypospolitej postanowień art. 22 Konstytucji na pisemne żądanie Marszałka Sejmu lub Najwyższej Izby Kontroli. W żądaniu należy wymienić posła, określić zarzucone mu naruszenie i wskazać poszlaki.

Art. 2. Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawy, przewidziane w artykule poprzednim, w składzie pięciu sędziów, po wysłuchaniu prokuratora.

Art. 3. Sąd umarza sprawę na posiedzeniu niejawnem, jeśli niema cech naruszenia postanowień art. 22 Konstytucji; w przeciwnym razie przekazuje sprawę do dochodzenia.

Art. 4. Dochodzenie przeprowadza sędzia Sądu Najwyższego, wyznaczony przez Pierwszego Prezesa Sądu.

Sędzia ten władny jest przedsięwziąć poszczególne czynności na całym obszarze Państwa, stosując prze-

pisy dotyczące śledztwa według ustawy postępowania karnego, obowiązującej w stolicy Państwa. Może także zwracać się do miejscowo właściwych sędziów śledczych i sądów powiatowych (pokoju) o wykonanie poszczególnych czynności lub zadań. Sędziowie i sądy wezwane stosują przepisy, obowiązujące w miejscu ich urzędowania.

Świadków i biegłych można przesłuchać pod przysięgą.

Art. 5. Dochodzeniem objąć należy fakty, badane już w drodze pozasądowej (art. 1), tylko wówczas, jeśli sędzia prowadzący dochodzenie lub Sąd Najwyższy uznają to za potrzebne.

Przed zamknięciem dochodzenia należy umożliwić posłowi obwinionemu zaznajomienie się z treścią zebranych dowodów i w razie potrzeby dochodzenie uzupełnić.

Art. 6. Akta dochodzenia będą przesłane Pierwszemu Prokuratorowi przy Sądzie Najwyższym, który złoży Sądowi wniosek na piśmie wraz z uzasadnieniem.

Sąd rozpatrzy wniosek na posiedzeniu niejawnem i bądź umorzy sprawę, bądź zarządzi rozprawę jawną, bądź poleci dochodzenie uzupełnić. Zarządzając rozprawę, Sąd prześle obwinionemu posłowi odpis swej decyzji wraz z odpisem wniosku prokuratorowskiego.

W razie uzupełnienia dochodzenia mają zastosowanie przepisy ustępu 1 i 2 niniejszego artykułu.

Art. 7. Na rozprawie jawnej jeden z członków składu sądownego, wyznaczony przez prezesa, przedstawi stan faktyczny sprawy.

Akta dochodzenia, nie wyłączając dowodów zebranych w drodze pozasądowej (art. 1), można odczytać według uznania Sądu w całości lub w części.

Sąd zarządzi bezpośrednie przeprowadzenie dowodu, jeśli uzna to za potrzebne.

O dniu rozprawy zawiadamia się prokuratora, posła oraz jego obrońcę. Niestawiennictwo posła i jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

Art. 8. W razie stwierdzenia zasadności zarzutu, uczynionego posłowi, Sąd orzeka, że poseł dopuścił się naruszenia art. 22 Konstytucji i ulega skutkom, przewidzianym w ustępie końcowym tegoż artykułu.

Art. 9. Sąd przesyła odpisy wyroku motywowanego lub decyzji umarzającej postępowanie Marszałkowi Sejmu, Prezesowi Rady Ministrów, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli i posłowi.

Art. 10. O ile rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, będą w Sądzie Najwyższym stosowane odpowiednio przepisy ustawy postępowania karnego, obowiązującej w stolicy Państwa.

Art. 11. Wniesienie powództwa do sądu właściwego o nieważność umów sprzecznych z art. 22 Konstytucji oraz o utratę korzyści osobistych od Rządu otrzymanych należy do Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej na zlecenie Najwyższej Izby Kontroli.

Przepis powyższy ma odpowiednie zastosowanie do żądania od władzy administracyjnej odebrania koncesji.

Art. 12. Rozporządzenie niniejsze stosuje się również do senatorów; uprawnienia Marszałka Sejmu służą Marszałkowi Senatu.

Art. 13. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

369.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30 kwietnia 1927 r.

o utworzeniu Komisji Nadzwyczajnej do walki z nadużyciami, naruszającymi interesy Państwa.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustanawia się Komisję Nadzwyczajną do walki z nadużyciami, naruszającymi interesy Państwa.

Art. 2. Komisja składa się z przewodniczącego i czterech członków, mianowanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów z pośród sędziów i prokuratorów cywilnych i wojskowych, oraz członków Kolegium Najwyższej Izby Kontroli. Wniosek o mianowanie sędziego lub prokuratora przedstawia Radzie Ministrów właściwy minister. Wniosek o mianowanie członka Kolegium Najwyższej Izby Kontroli będzie przedstawiony w porozumieniu z prezesem tej Izby.

Art. 3. W zakres czynności Komisji Nadzwyczajnej wchodzi wykrywanie i dochodzenie wszelkich czynów karygodnych, zdziałanych z naruszeniem interesów Państwa w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych, monopolach oraz zakładach, fundacjach, stowarzyszeniach i spółkach, działających z udziałem finansowym Skarbu Państwa, bądź korzystających z jego gwarancji lub pomocy finansowej, tudzież śledztwo w takich sprawach.

Zakres czynności Komisji nie obejmuje zakładów, fundacyj i stowarzyszeń, służących wyłącznie celom religijnym lub naukowym.

Art. 4. Przewodniczącemu Komisji Nadzwyczajnej służy prawo:

a) powoływania za pośrednictwem władzy przełożonej do prac Komisji Nadzwyczajnej urzędników i funkcjonariuszy państwowych, oficerów służby czynnej, pracowników instytucji państwowych i przedsiębiorstw, urzędników Banku Polskiego, Najwyższej Izby Kontroli, oraz sędziów i prokuratorów;

powołanie sędziego, urzędnika Banku Polskiego i pracownika kontraktowego, wymaga ich zgody;

powołanie urzędnika powyżej V-go stopnia służbowego, oficera powyżej rangi pułkownika, sędziego lub prokuratora nastąpi w każdym poszczególnym wypadku z mocy uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek przewodniczącego Komisji Nadzwyczajnej; powołanie urzędnika Najwyższej Izby Kontroli lub urzędnika Banku Polskiego wymaga zgody prezesa właściwej instytucji;

b) zlecenia członkom Komisji i osobom, powołanym do prac w Komisji, czynności związanych z wykrywaniem i dochodzeniem w spra-